

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Občanské sdružení „Park Kouřimská“**, se sídlem Kouřimská 2371, Praha 3, IČ: 226 69 698, zastoupeného JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc., advokátkou, se sídlem Lazarská 13/8, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500227/2011/OST/Lš a sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500150/2011/OST/Lš,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 357290/2011/OST/Lš a rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 356539/2011/OST/Lš, kterými byla zamítnuta odvolání žalobce jako nepřipustná jednak proti rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 ze dne 2. 11. 2010, čj. OV/2301/10/Li a jednak proti rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 ze dne 2. 11. 2010, čj. OV/2300/10/Li.

Podáním doručeným soudem dne 25. 8. 2011 rozšířil žalobce žalobu tak, že dále napadl sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500227/2011/OST/Lš a sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500150/2011/OST/Lš.

Usnesením ze 7. 8. 2013, č.j. 3 A 178/2011-38 rozhodl soud o vyloučení návrhu žalobce proti sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500227/2011/OST/Lš a sdělení žalovaného ze dne 20. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 500150/2011/OST/Lš k samostatnému projednání a rozhodl o něm takto:

Žalobce nesouhlasí s napadenými sděleními, v nichž jej žalovaný vyrozuměl o tom, že ve smyslu ust. § 94 odst. 1 správního řádu přezkoumal rozhodnutí ze dne 7. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 357290/2011/OST/Lš a rozhodnutí ze dne 7. 6. 2011, sp. zn. S-MHMP 356539/2011/OST/Lš, a neshledal žádná pochybení, pro která by bylo možno konstatovat jejich nesoulad s právními předpisy. Správní orgán uvedl, že napadenými jsou rozhodnutí, kterými byla prodloužena platnost stavebních povolení, u nichž již uplynula lhůta pro přezkum a žalobce nespecifikoval, v čem má spočívat rozpor právě jen „prodlužujících“ rozhodnutí s územními rozhodnutími. Žalobce dále poukázal na skutečnost, že v územním řízení došlo k chybám, o kterých žalovaného informoval, avšak správní orgán je shledal irelevantními, a sám nezjistil důvody pro zahájení přezkumného řízení.

V písemném vyjádření k žalobě uvedl žalovaný, že ohledně podnětu žalobce na přezkoumání rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2.11.2010 neshledal důvody pro zahájení

přezkumného řízení, ani zkráceného přezkumného řízení, a proto věc bez dalších opatření odložil. Tyto skutečnosti sdělil žalobci napadenými přípisy ze dne 20. 6. 2011.

Dále žalovaný uvedl, že v případě stavebního řízení pro I. etapu stavby bylo o účastenství žalobce pravomocně rozhodnuto a ve stavebním řízení pro II. etapu stavby žalobce nemohl být účastníkem, neboť se do něj nepřihlásil. Uvedené neznámá, že by účast v řízení byla žalobci odepřena. Skutečnost, že žalobce byl přihlášen v územním řízení, není rozhodnou skutečností, neboť se jedná o zcela samostatné a jiné řízení. Lhůta pro přezkum stavebních povolení uplynula marně a stavební povolení nebylo možno v přezkumném řízení přezkoumávat. Správní řád nepřipouští možnost uplatnění jakéhokoliv opravného prostředku proti sdělení správního orgánu. Sdělení nezakládá, nemění, ani se jím neruší práva nebo povinnosti a rovněž se jím neprohláší, zda právo je či není. Sdělení je tzv. jiným správním úkonem, který nemá vlastnosti rozhodnutí. Žalovaný má tudíž za to, že žalobou napadená sdělení nejsou ve správním soudnictví přezkoumatelná. Jedná se o tzv. kompetenční výluky (§ 70 písm. a) s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že předmětná sdělení nejsou rozhodnutími ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s., má žalovaný za to, že žaloba proti němu je dle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. ve spojení s § 70 písm. a) s.ř.s. nepřijatelná. S ohledem na uvedené navrhl žalovaný, aby byla žaloba proti předmětným sdělením odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s., popř. jako nedůvodná zamítnuta.

V daném případě v napadeném „Sdělení k přezkoumání rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 ze dne 2.11.2010 č.j. OV/2301/10/Li“ správní orgán nejprve konstatoval, že dne 13.10.2008 bylo pro stavbu Novostavba OAC Millenium 2008 – I. etapa – spodní stavba – hromadné garáže vydáno stavební povolení ze dne 3.10.2008, které nabylo právní moci dne 1.11.2008. Následně bylo vydáno opravné usnesení ze dne 21.10.2009, které nabylo právní moci dne 10.12.2009, přičemž oprava se týkala termínu dokončení stavby stanoveném v podmínce č. 2 pro provedení stavby. Poté stavebník podal žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení, které bylo vyhověno rozhodnutím ze dne 2. 11. 2010. Odvolání sdružení „Park Kouřimská“ proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto jako nepřijatelné. Správní orgán odvolací námitky posoudil jako podnět k přezkoumání pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2.11.2010.

Závěrem správní orgán uvedl, že se zabýval i tím, zda nejsou dány předpoklady pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu) nebo pro vydání nového rozhodnutí (§ 101 správního řádu). Neshledal však relevantním žádný z taxativních důvodů uvedených v ust. § 100 a § 101 správního řádu, jež by bylo možno aplikovat na daný případ.

V napadeném „Sdělení k přezkoumání rozhodnutí odboru výstavby Úřadu městské části Praha 3 ze dne 2.11.2010 č.j. OV/2300/10/Li“ správní orgán nejprve konstatoval, že dne 6.4.2009 bylo pro stavbu Novostavba OAC Millenium 2008 – II. etapa – nadzemní stavba – administrativní budova vydáno stavební povolení ze dne 31.3.2009, které nabylo právní moci dne 25.4.2009. Následně bylo vydáno opravné usnesení ze dne 8.4.2009, které nabylo právní moci dne 12.5.2009, přičemž oprava se týkala termínu dokončení stavby stanoveném v podmínce č. 2 pro provedení stavby. Poté stavebník podal žádost o prodloužení platnosti stavebního povolení, které bylo vyhověno rozhodnutím ze dne 2. 11. 2010. Odvolání sdružení „Park Kouřimská“ proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto jako nepřijatelné. Správní orgán odvolací námitky posoudil jako podnět k přezkoumání pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2.11.2010.

Závěrem správní orgán rovněž uvedl, že zabýval i tím, zda nejsou dány předpoklady pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu) nebo pro vydání nového rozhodnutí (§ 101

správního řádu). Neshledal však relevantním žádný z taxativních důvodů uvedených v ust. § 100 a § 101 správního řádu, jež by bylo možno aplikovat na daný případ.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle ust. § 94 odst. 1 správního řádu v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.

Podle ust. § 94 odst. 4 správního řádu jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.

Přezkumné řízení lze klasifikovat jako mimořádné opravné řízení, v němž je přezkoumáváno pravomocné správní rozhodnutí. V přezkumném řízení přezkoumávají správní orgány z moci úřední rozhodnutí, která již nabyla právní moci, a to v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že takové pravomocné rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.

Podání podnětu k zahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 správního řádu nepředstavuje návrh na zahájení řízení; na jeho zahájení tedy nevzniká právní nárok. Vzhledem k tomu, že žalobce nemá nárok na zahájení řízení, dospěl městský soud k závěru, že nedošlo k založení, změně či zrušení jeho práv nebo povinností. Žalobou napadený úkon žalovaného je úkonem vyloučeným ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s.

Správní řízení dle ustanovení § 94 správního řádu je ovládáno principem oficiality, podle kterého správní orgán má právo a povinnost zahájit řízení, jakmile nastane skutečnost předvídaná zákonem. Naopak se zde neuplatní zásada dispoziční, dle které je účastník oprávněn nakládat předmětem řízení.

Pokud žalobce nemá nárok na zahájení a provedení řízení, pak nemůže být ani zkrácen na svých právech tím, že původně zahájené řízení již neprobíhá a veškeré účinky úkonů provedených v jeho rámci, které by se jejich právní sféry případně mohly dotknout, byly eliminovány (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, čj. 9 As 25/2008-81).

Podle ustanovení § 65 odst.1 s. ř. s. je k podání žaloby legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). S ohledem na použitou legislativní zkratku je nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného právního ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Žalobou napadená rozhodnutí však takovým úkonem nejsou, jak bylo vyloženo shora.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je nepřipustný návrh tehdy, domáhá-li se žalobce přezkoumání rozhodnutí, které je v přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce jsou vyloučeny ze soudního přezkoumání podle ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je vyloučeno z přezkumu soudem, nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu odmítnout.

Výrok o nákladech řízení vyplývá z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. června 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Jana Jeklová